

Tylovo divadlo

WINTRŮV RAKOVNÍK
2010

WINTRŮV RAKOVNÍK

2010

XXXIV. krajská postupová přehlídka
amatérských divadelních souborů
s výběrem na celostátní přehlídku
DIVADELNÍ DĚČÍN

Vyhlašovatel a hlavní pořadatel:

Město Rakovník a Kulturní centrum Rakovník

Spolupořadatel:

Divadelní spolek Tyl Rakovník
za finanční podpory grantů Ministerstva kultury
České republiky a Středočeského kraje

Ceny a upomínkové předměty věnovaly:

Město Rakovník
Potraviny U Lutovských Rakovník
Městská knihovna Rakovník

*Potravin
u Lutovských*

Husovo náměstí, Rakovník

Vážené dámy, vážení pánové, zkrátka příznivci prken, co znamenají svět,

(první zvonění) pokud právě teď držíte v ruce brožuru vydanou k divadelní přehlídce Wintrův Rakovník, znamená to, že jste na tom správném místě. Předpokládám pochopitelně, že jste přišli na XXXIV. krajskou postupovou přehlídku amatérských divadelních souborů a nacházíte se buď ve foyer, v přilehlém baru nebo již přímo v sále Tylova divadla v Rakovníku. Pokud tomu tak není, patříte k tomu minimu čtenářů brožury, kteří ji vzali do ruky náhodou, nedopatřením, či dokonce nemohli na přehlídku přijet a teď s notnou dávkou lítosti nostalgicky vzpomínají na to, jak to mohlo být v Rakovníku dobré.

(druhé zvonění) V této útlé knížečce se dozvíte menu letošního divadelního klání. Dramaturgové pro vás vybrali to nejlepší, co se letos na velmi dobře obhospodařovaném (těžil jsem se, až budu moci toto slovo někdy použít) divadelním poli ve Středočeském kraji urodilo. Nabírejte si plnými hrstmi a zásobujte duši, mozek i žaludek pouze těmi nejlepšími pokrmy, které jsou k mání. Užijte si tu jedinečnou atmosféru, kterou divadlo nabízí. Kochejte se hereckými výkony, vyprávějte si o nich mezi sebou, pomlčte o špatných a vyzdvihujte dobré. Vzápětí se ve vás pomalu a plíživě rozlije nálada patřící beze zbytku ke každé správné divadelní přehlídce. Výsledkem pak bude skutečnost, že se vám od nás nebude chtít odejít a my vás budeme mít tam, kde jsme vás chtěli mít.

(třetí zvonění) Pomalu utichá ruch v předsalí, v zákulisí i na chodbách divadla. Nastává ta nevšední chvíle, kdy přestávají mít vliv zákonitosti všedního života, začínají platit pravidla múzy Thálie, ale ještě se nic neděje. Už, už to začíná. Usadte se a těšte se. Právě začínáme.

Jan Švácha,
místostarosta Města Rakovníka

PROGRAM

Středa 17. března 2010

Tylovo divadlo 19.30 – 20.40 hodin

Peter Turrini – Vladimír Tomeš

HOTOVO. KONEC!

SLÁNSKÁ SCÉNA, o. s., Slaný

Čtvrtek 18. března 2010

Tylovo divadlo 14.30 – 16.00 hodin

Aldo Nicolaj

TŘI NA LAVIČCE

DS K. J. Erbena, o. s., Žebrák

Tylovo divadlo 19.30 – 20.50 hodin

Mario Gelardi

ZLOMATKA

Divadlo EXIL Pardubice

Pátek 19. března 2010

Jeviště TD 14.30 – 15.35 hodin

Jiří Cinkeis

KOULE

DS Kocábka Chocerady

Tylovo divadlo 19.30 – 21.45 hodin

Ken Ludwig

POD PRAPOREM NĚŽNÝCH DAM

Divadlo OKKO, o. s., Praha

Sobota 20. března 2010

Tylovo divadlo 11.00 – 12.00 hodin

Na motivy Václava Hraběte Horečka

VNITŘNÍ DÉMON

DS NOVÁ GENERACE při DS TJ Sokol Lázně

Toušeň

Jeviště TD 14.30 – 15.20 hodin

Petr Matoušek

INVENTURA

Divadýlko NA DLANI Mladá Boleslav

Tylovo divadlo 19.00 – 21.15 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Doug Wright

SVOU VLASTNÍ ŽENOU

Divadlo SoLiTEater Praha

Tylovo divadlo 22.00 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

SLÁNSKÁ SCÉNA, o. s., Slaný

Středa 17. března 2010

Tylovo divadlo

19.30 – 20.40 hodin

Peter Turrini – Vladimír Tomeš

HOTOVO. KONEC!

Režie

Hudba

Scéna

Kostýmy

Náповěda

Plakáty ATD

Michaela Chrapová

Daniel Doležal

Jan Fany Fanta

Josef Chodora

Marta Fuksová

Hana Kumertová

Jan Šlégř

Osoby a obsazení

On

Ona

Tomáš Vott

Michaela Matějčková

Délka představení 70 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 27. listopadu 2009

SLOVO O HŘE

Beznaděj je vtíravá dáma. Prochází se ulicemi mezi námi a vyčkává... stačí, aby zahlédla sebemenší neštěstí, malou trhlínku v jinak dokonalém životě. Pomalinku a nepatrně nám začne z naší paměti vystrkovat všechny krásné vzpomínky. Až nakonec zůstaneme úplně sami, jen s Ní.

Záleží jen na nás a naší síle, jaký prostor Jí ve svém životě a sobě hlavně dáme.

Je to přeci jen náš pocit!

Tak kdo nakonec vyhraje?

My nebo Ona?

SLOVO O SOUBORU

První ochotnická představení v české řeči se ve Slaném uskutečnila 24. září a 3. října 1820 a sehráli je slánští studenti.

Další stopu nacházíme v roce 1845, kdy se za účelem pořádání divadelních her k dobročinným účelům dala dohromady společnost, sestávající ve většině z úředníků tehdejšího krajského úřadu a slánského magistrátu.

Aby se nemuselo hrát v sálech hostinců, pronajala si tato společnost od provincionálního řádu piaristů sál v levém křídle piaristické koleje (dnešní Vlastivědné muzeum), z něhož si ochotníci v roce 1846 zbudovali stálé divadlo, kde se hrálo téměř 30 let. Poté, co piaristé prodali budovu městu, vznikl v roce 1867 spor o vlastnictví kolejního divadla a jeho inventáře. Protože se tato záležitost stala předmětem soudního jednání, rozhodli se ochotníci ustavit řádný spolek, aby se mohli lépe pohybovat na právní půdě. A tak byl po úředním schválení stanov na valné hromadě členů dosavadního ochotnického družstva dne 8. června 1873 řádně ustaven Spolek divadelních ochotníků ve Slaném.

Kolejní divadlo však v roce 1875 stejně skončilo a budova byla přestavěna ke školním účelům. Proto se v letech 1879–1880 začalo uvažovat o postavení samostatné divadelní budovy. A tak se 18. září 1881 konala ustavující schůze spolku pro vystavění akciového divadla, které by touto formou financovali všichni příznivci ochotnického divadla. Pro slavnostní otevření, které se konalo 30. prosince 1883, nastudovali slánští ochotníci drama J. J. Kolára „Primátor“.

V roce 1928 byl ustaven druhý oficiální ochotnický spolek pojmenovaný Slánská scéna. Spolu s historickým Spolkem z roku 1873 působily oba soubory ve Slaném až do roku 1948. Po válce k nim přibyl i soubor Svazu mládeže. Politický tlak vyvíjený na jejich sloučení však málem vedl k jejich zániku. Zbylí aktivní ochotníci pak v roce 1953 požádali Závodní výbor ČKD Slaný, aby se stal jejich zřizovatelem, ponechali si název Slánská scéna a přihlásili se k odkazu Spolku divadelních ochotníků. Občasnou činnost vyvíjely také soubory při tehdejších ONV, národním podniku Bateria a vojenský Tankista. Ke skutečnému a definitivnímu sloučení došlo 1. led-

nu 1961 pod názvem Slánská scéna a zřizovatelem se stal Závodní klub ROH Slaný.

Od roku 1969 se Slánská scéna pravidelně zúčastňovala soutěží a přehlídek. To přineslo v roce 1971 postup na Jiráskův Hronov s hrou A. Jiráska „Kolébka“ (režie Jiří W. Koula). S jevištní montáží Gorkého a Brechtovy „Matky“ (režie Jaroslav Vágner j. h.) získal soubor na Jiráskově Hronově v roce 1973 druhou hlavní cenu. Pohádka „Vodník Mařenka“ (režie Karel Vidimský) znamenala účast na národní přehlídce v Ostravě-Porubě 1977 a rekordní počet 32 repríz. Hra „Emigranti“ (režie Miloš Švarc j. h.) přinesla 1. místo v krajské soutěži Wintrův Rakovník 1981.

Sté výročí otevření slánského divadla v roce 1983 oslavil soubor komedií Václava Štecha „Třetí zvonění“ v hudební úpravě (režie Stanislav Oubram j. h.).

V posledních dvaceti letech soubor produkoval převážně hudební komedie a hry pro děti – režie Libor Dobner, Josef Chodora, Karel Vidimský a Tomáš Vott.

Současné vedení tvoří trojice: Tomáš Vott – vedoucí a principál souboru, jeho zástupci jsou Jana Řeháková a Libor Dobner.

Karel Vidimský

Kontakt:

Tomáš Vott

439 05 Panenský Týnec 188

telefon: 606 393 704, 415 652 682

e-mail: vott@seznam.cz

www.slanskascena.slansko.cz

Divadelní soubor Karla Jaromíra Erbena, o. s., Žebrák

Čtvrtek 18. března 2010

Tylovo divadlo

14.30 – 16.00 hodin

Aldo Nicolaj

TŘI NA LAVIČCE

Režie, scéna, úprava hry

Výběr hudby

Technická spolupráce

Text sleduje a představení řídí

František Lorenc

Alena Spilková

Antonín Holeček

Alena Spilková

Osoby a obsazení

Luigi Lapaglia

Silvestr Boccacio

Ambra

František Štochl j. h.

František Lorenc

Anna Špotová

Délka představení 90 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 5. prosince 2008

SLOVO O HŘE

U hry *Tři na lavičce* (původní název *Tamboři*) je třeba určitě zdůraznit, že jde o divadelní text velmi hodnotný se vzácně „trvalou současností“. Hra řeší pravdivé životní příběhy, platné pro všechny generace. Divákovi je slíbeno, že hra si vynucuje jeho úsměv, smích, slzu dojetí a určitě i důležité zamyšlení. To vše je v inscenaci splněno. Text hry byl souborem, účinkujícími a nakonec i diváky velmi vřele přijat.

SLOVO O SOUBORU

Soubor Karla Jaromíra Erbena Žebrák byl založen o velikonočních v roce 1812. Prvá hra v Žebráku byla jeho občany sehrána dokonce již 17. května 1750 (*Umučení Páně*). Soubor se už dnes připravuje na rok 2012, kdy bude slavit 200. výročí založení českého ochotnického divadla

v Žebráku. V roce 2009 se uskutečnil již 42. ročník tradiční žebrácké divadelní přehlídky Erbenův Žebrák. Tyto přehlídky vždy náš soubor hrou z minulé sezony zahajuje a novou inscenací končí. Po skončení pořadatelsví těchto přehlídek OKS Beroun a SKKS Praha v roce 1990 pokračuje v pořadatelsví Kulturní klub, s. r. o., Žebrák a jeho divadelní soubor K. J. Erben a to vždy pod záštitou MěÚ Žebrák. Na přehlídkách EŽ vystoupilo více jak 60 souborů z měst nejen Středočeského kraje, ale i krajů dalších a také i ze Slovenska.

Žebrácký soubor vystupuje s každou hrou ve svém okolí, na přehlídkách Pojizerské hry, Erbenův Miletín a dalších. Vzpomíná na své vystoupení na národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou – Krakonošův podzim se hrou Podskalák. Několikrát soubor vystupoval na přehlídkách v Rakovníku, v Libici nad Cidlinou, v jihočeské Volyni, Holoubkově, Broumech, Mýtě, Zbirohu, Radnicích a dalších.

Některé z posledních her souboru...

Naši furianti, Komedie z kornoutu, Nebezpečná křižovatka, Lumpacivagabundus, Únos Sabine, Vražda z neschopnosti, Ženitba, Právo na hřích, Na tý louce zelený, Sládcí, Revizor, Svatba pod deštníky a Dalskabáty hříšná ves aneb Zapomenutý čert, která je stále na repertoáru souboru. Poslední inscenací je hra Tři na lavičce.

S dětským souborem jsme v posledních letech nacvičili hry O princezně Zívalce, O smutném království, Zakázaná zrcadla, Zlatá panna, Jak děti zachránily svět, Elixír a Halíbela, Taneček přes dvě pekla, Čáryfuk a hruška moudrosti, Lojzička je číslo, Čtyři svatby stačí Kvadráte, Bylinková princezna a Výtečníci.

František Lorenc

Kontakt:

František Lorenc

Na Pěšině 204, 267 53 Žebrák

telefon: 311 533 438 – zam., 311 533 171 – byt,

602 958 605

Divadlo EXIL Pardubice

Čtvrtek 18. března 2009

Tylovo divadlo

19.30 – 20.50 hodin

Motto:

V roce 1993 odebrala Světová zdravotnická organizace (WHO) homosexualitu ze svého seznamu poruch

Mario Gelardi

ZLOMATKA

Komorní psychologické drama s tragikomickými prvky.

Překlad

Režie

Výtvarná spolupráce

Zvuková spolupráce

Marina Feltlová

Zuzana Nováková

Marie Kučerová

Šárka Zahálková

Pavel Fröde

Osoby a obsazení

Anna Acamporová, matka

Diego, syn

Alberto, přítel

Olga, prostitutka

Věra Pojmanová

Alexandr Andrejs

Radovan Ředina

Eliška Poláková

Délka představení 80 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 30. října 2009

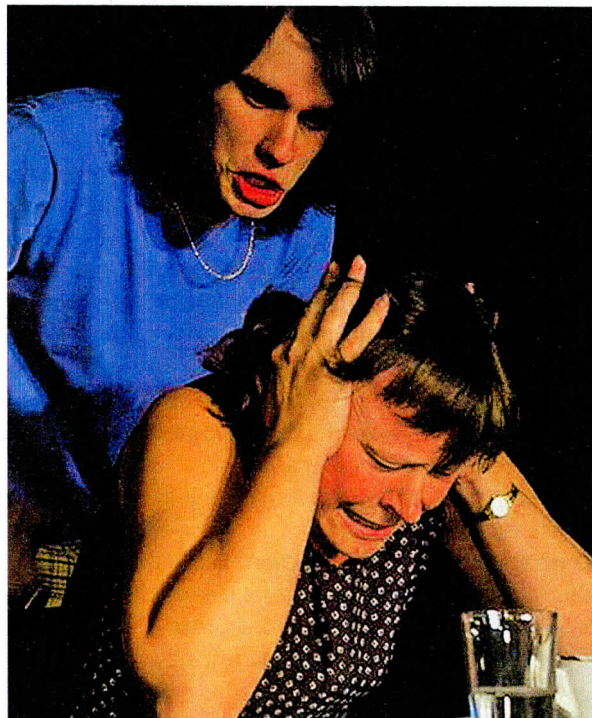
SLOVO O HŘE

Italská matka se rozhodne svéráznými prostředky – a za jakoukoliv cenu – vyléčit svého syna z jeho „nemoci“ – homosexuální orientace – a podnikne neuvěřitelnou terapii, kterou autor popisuje s úsměvnou ironií.

Téma homosexuality není v dramatické tvorbě nové, ale italský autor postihuje ve své hře místa se silně zakořeněnou náboženskou tradicí s předsudky k jiné sexuální orientaci.

SLOVO O AUTOROVÍ

Mario Gelardi je současný italský dramatik a režisér zaměřený na aktuální tematiku. Jeho hra ZLOMATKA získala nejvyšší ocenění v soutěži mladých talentů v r. 2002. Gelardi režíroval v Neapoli, Florencii, Římě a dalších italských městech. V současnosti působí jako umělecký šéf divadelní přehlídky PRESENTE INDICIATIVO, zaměřené na divadelní hry s aktuální tematikou. Na otázku co bylo impulsem k napsání hry s touto tematikou, Mario Gelardi řekl: „Tento divadelní text v sobě neskrývá žádnou osobní zkušenost. Zrodil se na základě rozhovoru, který jsem vedl s jedním svým známým, typickým představitelem intelektuálního homosexuála z tzv. lepší rodiny. On měl to štěstí, že jeho rodina přijala jeho orientaci bez problémů. Mě tehdy napadlo, že kdyby se narodil v chudé rodině v některé z lidových čtvrtí, kdyby jeho matka byla prostá, nevzdělaná žena, možná by to dopadlo jinak. Shodou okolností nedlouho po tomto rozhovoru jiného mého kamaráda, který žije na periférii, vlastní matka vyhodila z domu, když se přiznal ke své homosexualitě.“

Českou premiéru měla ZLOMATKA v r. 2006 v pražském divadle v Řeznické.

V roce 2007 se stala úspěšnou také její rozhlasová verze na stanici ČRo 3 – Vltava.

Ke konci roku zazněla v Hradci Králové pro studenty hradeckých škol v rámci poslechu rozhlasových her „živě“ právě tato hra.

„Po skončení se rozproudila zajímavá debata, v jejíž druhé části studenti rozvinuli téma jakým procesem prochází člověk, který si uvědomuje svou odlišnou sexuální orientaci. Tento proces, dle odhadu studentů, trvá 2–3 roky než si sám dotyčný připustí jinou orientaci a smíří se s ní. Po rodičích pak chce, aby tuto zprávu vstřebali a akceptovali během několika málo minut.“
(pozn. Z. Foglarové)

A jaké jsou zkušenosti se svěřováním zprávy o odlišné sexuální orientaci své vlastní matce u nás?

Udělal jsem malý průzkum mezi známými:

Jirka: Já se mamce nesvěřil proto, že to řekla dřív ona mně :-)... tedy o mně, ne o sobě :-).

Marek: Myslel jsem, že když to doma řeknu, tak mě zabijou a vyhodí z domu..., pak jsem to řekl a za pár týdnů jsem svému otci do telefonu laškovně říkal „prdelko“...evidentně mě tedy nezabili.

Láďa: Svěřit se vlastní matce je jedna věc a přiznat si to sám sobě je věc druhá. Obojí stojí hodně sil a času.

Milan: Dlouho jsem sbíral odvahu a nakonec jsem se rozhoupal a řekl mamce, že jsem na kluky – a mamka na to, že jsem po ní, protože ona je zase na holky :-).

Slávek: Byl jsem nešťastně zamilovaný a máma se mi snažila pomoci. Hádala, co by mi mohlo být, až na to narazila: „...a nejsi teplej?“ Já souhlasil. Pár dnů brečela, ale po mém vyšetření u psychologa se s tím smířila. Má mě ráda...je to moje máma.

Franta: Neřekl jsem jí to...bojím se jí to říct. Bojím se to říct sobě.

Ondra: Mamka se mě na to cíleně zeptala a já jí nechtěl připravit o iluzi vnoučat, přiznal jsem tedy, že pro mě je jednodušší mít sex s klukem, protože holky, co bych chtěl, mě totiž nechtějí. Dnes už je jí ale asi jasné, že se vnoučat nedočká.

Dan: Byl jsem zamilovaný, a tak jsem to našim hrdině oznámil. Ptali se na přítele, co je zač a kde bydlí. Pak táta někam odjel a já přítele viděl až v nemocnici. Táta ho strašně zbil. A máma? Rozvedla se a žijeme teď s přítelem u ní.

Ota: Své matce jsem to nestihl říct, brzy mi umřela. Po letech jsem šel k jejímu hrobu s tím, že se přiznám... nešlo to...

Karel: Moje matka to „oficiálně“ neví. Nemluvíme o tom, protože má pocit, že když to nikdo nevysloví, tak to vlastně neexistuje.

Martin: Máma s tátou to vzali úplně v pohodě. Říkají, že hlavní je, abych byl šťastnej.

Pavel: Máma to pochopila rychle, ale stejně kvůli tomu hodně brečela. Hlavně proto, že se moc chtěla dočkat vnoučat.

Robert: Moje matka je doktorka. Myslel jsem si, že to bude v pohodě. Nebylo. Křičela, že syn doktorky nemůže být buzerant. Ona by prý nikdy buzeranta neporodila a celé to je jenom o mých zvrhlých chutích. To bylo před osmi lety. Od té doby jsme spolu nepromluvili... Jarda byl můj kamarád. Když to řekl rodičům, reagovali tím, že by bylo lepší, kdyby chcipl. Dlouho se kvůli tomu trápil, nemohl jsem mu nijak pomoci. Po měsíci se doma oběsil.

Michal: Když jsem to řekl našim, tak dlouho mlčeli. Potom odešli do mého pokoje a sbalili mi dva kufry a řekli, že je to definitivní rozhodnutí. Moje vysvětlení je nezájímalo a oba chtěli, abych navždy odešel. Paradoxně to bylo to nejlepší, co pro mě kdy udělali.

SLOVO O SOUBORU

Divadlo Exil si v sezoně 2009/2010 připomíná 10 let od svého vzniku. Za svou existenci uvedlo celkem 72 inscenací.

Souborem prošly desítky lidí. Někteří z nich zůstávají od začátku až dodnes.

Za desetiletou etapu se proměnilo i publikum Exilu. Hlavní klaku dnes tvoří vysokoškolští studenti, kteří přicházejí za neotřelými a odvážnými tituly. Komédie a muzikály naopak lákají mainstreamové publikum.

Podobných amatérských souborů, jako je Exil, v České republice moc nenajdete. S profesionálním nasazením tu bez nároku na honorář soubor hraje desetkrát do měsíce.

V současnosti jsou na repertoáru tyto hry: Patrick Marber Na dotek, Fan Vavřincová Taková normální rodinka, Milan Kopecký Dveře aneb Pane, vy jste náhoda, Václav Havel Audience, Václav Havel Vernisáž, Paloma Pedrero Noci letmé lásky, William Mastrosimone Takoví normální šílenci, Arnošt Goldflam Dámská šatna, Werner Schwab Prezidentky, Vladislav Vančura Rozmarné léto, Alan Ayckbourn Postelová fraška, Jiří Brdečka Limonádový Joe, Mario Galdini Zlomatka.

Kontakt:

Kateřina Prouzová
Havlíčková 841, 530 02 Pardubice
telefon: +420 724 251 691
e-mail: posta@divadloexil.cz
www.divadloexil.cz

DS Kocábka Chocerady

Pátek 19. března 2010

Jeviště TD

14.30 – 15.35 hodin

Jiří Cinkeis

KOULE

Režie

Jindra Zima

Hudba

Vladimír Šíma

Hrají

Máša Weigrichtová
Roman Rozenkranc
Vladimír Šíma
Jiří Cinkeis

Délka představení 65 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra červen 2009

SLOVO O HŘE

Komedie o úspěšném vynálezu KOULE je o tom, že někdy se může zdát, že to nepůjde. Nikoho nenapadne, že to je jen zdání.

Autorské divadlo Kocábka nehraje tragédie, nenoří se do temně lidské duše, nevšímá si problémů s uhnívající cibulí a tak podobně, nýbrž naopak.

Kontakt:

Jiří Cinkeis
257 24 Chocerady 117
telefon: 317 792 475, 720 405 911
e-mail: chocerady.cink@seznam.cz
www.divadlokocabka.mk3.estranky.cz

Divadlo OKKO, o. s., Praha

Pátek 19. března 2009

Tylovo divadlo

19.30 – 21.45 hodin

Ken Ludwig

POD PRAPOREM NĚŽNÝCH DAM

Přeložila

Režie

Asistent režie, zvuková režie

Scéna

Výtvarník scény

Světla a zvuk

Náповěda a inspicie

Ludmila Jánská

Jan Kubík

Patrik Ferra

Martin Vítek

Lukáš Jelínek

Helena Podroužková

Jan Ptáčník

Martina Vrabcová

Osoby a obsazení

Leo

Jack

Meg

Duncan

Florence

Audrey

Ben

Dr. Myers

Los Frank

Los Emanuel

Hlasy v nahrávce

Martin Jaďud'

Martin Zelenský

Anna Blabolová

Patrik Ferra

Miroslava Gajdová

Klára Odvárková

Lukáš Zeman

Roman Hrubý

Lukáš Jelínek

Martin Vítek

Jan Ptáčník

Kristina Novotná

Úryvky z Hamleta v překladu E. A. Saudka

Úryvky z Večera tříkrálového v překladu M. Hilského

Délka představení 135 minut
Hraje se s přestávkou
Premiéra 29. listopadu 2009

SLOVO O HŘE

Zatím poslední komedie i u nás velice známého amerického autora (Tenor na roztrhání, Cyrano v Buffalu, Shakespeare v Hollywoodu) se odehrává začátkem padesátých let 20. století, kdy se dva neúspěšní shakespearovští herci Jack a Leo, aby získali dědictví po milionářce Florence, rozhodnou vydávat za její dávno zmizelé synovce Maxe a Steva. Jenomže se ukáže, že ve skutečnosti to byly neteře jménem Maxmilian a Stephanie. Naše hrdiny to však neodradí a převléknou se do ženských šatů. Jaké je ale jejich překvapení, když zjistí, že Florence stále žije a oni musejí svou hru hrát dál...

SLOVO O SOUBORU

Amatérský divadelní soubor Divadlo OKKO, o. s., byl založen v roce 2007, kde se sešli jak ostřílení ochotníci,

tak i ti, kteří stojí na divadelních prknech poprvé.

A proč zrovna Divadlo OKKO? Možná že už někteří z vás tuší, že název se dá rozdělit na OK a KO a je v podstatě antickou symbolikou divadelních masek, usměvavé a zamračené, šťastné a smutné, radostné a bolestné. Tohle vše je odraz nás všech, toho co denně prožíváme, jednou jsme nahoře a jednou dole, tohle je život, tohle je divadlo, tohle vše je Divadlo OKKO.

Kontakt:

Divadlo OKKO
Litvínovská 518/40
190 00 Praha 9
<http://www.divadlo-okko.cz>
e-mail: info@divadlo-okko.cz
telefon: +420 777 653 360

Patrik Ferra
Svojetice 242
251 62 Mukařov
e-mail: martin.jadud@centrum.cz

Divadelní soubor NOVÁ GENERACE při DS TJ Sokol Lázně Toušeň

Sobota 20. března 2010

Tylovo divadlo

11.00 – 12.00 hodin

Na motivy Václava Hraběte Horečka

VNITŘNÍ DÉMON

Dramatizace a režie

Hudba, písně

Technik

Filip Müller

Otto Weis

Jozef Hašek

Osoby a obsazení

Honza Kašpar

Alice

Marie

Mim (démon)

Richard (režisér), Profesor

Lucie, Zuzana

Karel, Tony, Aleš

Mladík, Ivan, Kluk 1

Dáša, Technyk

Číšník, Marcel, Kluk 2

Milan Peroutka

Michaela Doubravová

Filipína Taübelová

Jozef Láska

Radek Hrdlička

Tereza Vítů

Tomáš Kyselka

Mates Vaníš

Kateřina Smržová

Ondřej Rychlý

Délka představení 60 minut

Hraje se bez přestávky

Premiéra 12. prosince 2009

O HŘE

Tato hra je na motivy novely Václava Hraběte Horečka. Vnitřní démon je příběh osmnáctiletého Honzy Kašpara, kterému se za jeden den změní život. Je to hra o lásce, zradě, kariéře, cigaretách, alkoholu a o tom co je člověk schopen udělat proto, aby byl spokojen.

Protože člověk může buď zabojovat proti svému špatnému já a být šťastný, nebo se nechat svést a být spokojený a mezi tím je velký rozdíl. Jedním z účelů této hry je ukázat život -náctiletých jaký je, což může být někdy pohoršující. Je to úvaha nad tím proč člověk páchá zlo a nebo věci, které by jindy neudělal.

Filip Müller (režisér představení)

SLOVO O SOUBORU

První ochotnická představení se v Toušeni hrála v letech 1877–79 ve prospěch školní knihovny, stavby kaple a hřbitova. Brzy se hrálo i pro lázeňské pacienty. Na prahu dvacátého století poskytli divadlu oporu dobrovolní hasiči a po první světové válce dokonce vystupovaly dva soubory současně. S místními herci spolupracovali významní profesionální divadelníci své doby: Karel Železný, Richard Branald a Valentin Šindler. Na toušeňská ochotnická provedení svých her Bílá nemoc a R. U. R. se přišel podívat i Karel Čapek. V době první republiky se souběžně rozvíjela tradice loutkového divadla, kterému, stejně jako živým hercům, poskytl nejtrvalejší záštitu Sokol. Mezi desítkami inscenací nescházely hry Lešetínský kovář, Velbloud uchem jehly, Paličova dcera, Jízdní hlídka, Maryša, Její pastorkyňa, Naši furianti... Doložených premiér bylo do roku 1938 rovných sto. Po druhé světové válce následovalo na šedesát dalších: Hrátky s čertem, Divotvorný klobouk, Jak je důležité mítí Filipa, Kat a blázen, Dalskabáty, hříšná ves... Nejuznávanějšími osobnostmi se stali režiséři Václav Kouba a Josef Beran a herečky Jaroslava Choděrová a Růžena Klimentová. Politický tlak však divadlo počátkem šedesátých let doslova udusil.

Trvalo pak celá dvě desetiletí, než mohla do osvobodivého ovzduší, budovaného pozdějším starostou Františkem Bílým, zaznít oživující výzva spisovatele Adolfa Branalda, někdejšího zdejšího herce i autora, k obnově ochotnických her. Mnohaletou přestávku pomohli ukončit v roce 1987 nejobětavější z herců Milada Klimentová a Václav Shrbený, poctěný Zlatým odznakem J. K. Tyla. Za jejich vedení hrál soubor mladých především pohádky, již v prosinci 1989 vystoupil v Divadle Jiřího Wolкера v Praze, po návratu k Sokolu začal spolupracovat s jevištním výtvarníkem Josefem Jelínkem a v létě 1992 jej poctila spoluúčinkováním při literárním večeru operní hvězda světových scén i filmu Jarmila Novotná. Roku 1994 věnoval souboru novou pohádku Čertovo kvítko filmový scénárista a spisovatel Milan Pavlík a s podzimem 2004 dovršili toušeňští třicet představení pohádkové hry Dubová zátka, věnované jim dramatikem Václavem Dragounem. Témuž autorovi soubor inscenoval i historické féerie Toušeňská růže a Rudolfské nokturno. Obě ve dvou nastudování. Od roku 2000 byl soubor čtyřikrát pověřen uspořádáním Národní přehlídky sokolských divadel. Za nynějšího režijního vedení Mgr. Anny Müllerové se soubor od roku 2002 zaměřuje také na pohybové divadlo, které vede manžel režisérky Ing. Dušan Müller. S pohybovým divadlem se soubor úspěšně zúčastnil renomovaných divadelních přehlídek v Kolíně, v Hradci Králové a v Praze, Hronově, Rakovníku, Padebernu a Lorachu.

RNDr. Jan Králík, CSc., vedoucí souboru

V roce 2009 Filip Müller založil nový divadelní soubor NOVÁ GENERACE. Dne 12. prosince 2009 byla v Sokolovně v Lázních Toušeň uvedena premiéra hry Vnitřní démon.

Kontakt:

Mgr. Anna Müllerová
Brázdimská 1576
250 01 Brandýs nad Labem
telefon: 736 541 860
e-mail: dusan.muller@seznam.cz
www.dsnoyagenerace.wz.cz

DIVADÝLKO NA DLANI Mladá Boleslav

Sobota 20. března 2010

Jeviště TD

14.30 – 15.20 hodin

Petr Matoušek

INVENTURA

Režie

Petr Matoušek&Comp.

Osoby a obsazení

*František Kalousek
Leopold Bína
Hubert Dlask
Honza Dlask, Hubertův syn
Věruška, maskérka*

Libor Ševců
Petr Matoušek
Jan Jíše
Martin Weiss
Michaela Charvátová
nebo Kristýna Tejnická
Luboš Dvořák

*Mistr Eduard Srp
Lenka Bínová,
Leopoldova žena
Zdena Kryštofová,
Leopoldova milenka
Šárka Bínová,
Leopoldova dcera
Jana Dlasková,
Hubertova žena
Osvětlovač Bedrna*

Bára Bartošová
Květa Exnerová
Klára Pabištová
Blanka Kollinová
Jarda Beran

Délka představení 50 minut
Hraje se bez přestávky
Premiéra 18. července 2009

STRUČNĚ O HŘE

Tři obyčejní muži středního věku mají své sny, touhy, představy a plány. Navíc všichni pracují v divadle a to je přece magický prostor. Stát se tedy může všechno...

Základem a startovacím momentem pro vznik této inscenace bylo přečtení textu hry Miroslava Horníčka

„Malá noční inventura“. Když ho Petr Matoušek zavíral, uvědomil si, že ji nemůže pouze jednoduše inscenovat. M. Horníček hru napsal v roce 1973 a reálie v ní obsažené stejně jako vztahy mezi osobami doznaly přece jen jistého posunu. A hlavně tolik slov. To prostě nedáme... Pokusil se tedy napsat příběh, který vychází z rámce výše jmenované hry a rozvinul jí tak, jak by se mohla odehrávat v současnosti.

SLOVO O SOUBORU

Divadýlko na dlani vzniklo na sklonku léta 1998. V roce 2009 tedy pracuje již 11. sezonu. Od roku 1999, tedy za uplynulé desetiletí bylo nastudováno 13 inscenací, z nichž 9 je stále na repertoáru. Nejvíce repríz se zatím dočkala klauniáda A tak tě prosím, kníže, kterou jsme odehráli 32krát. V těsném závěsu s počtem 29 repríz je bláznivá komedie Šílená lokomotiva. Na přehlídkách jsme hráli celkem 48krát s osmi inscenacemi, osmkrát jsme soutěžili na krajských přehlídkách (Wintrův Rakovník, Lounské divadlení), třikrát jsme postoupili na přehlídku národní (Šílená lokomotiva – FEMAD Poděbrady, A tak tě prosím, kníže a Rue Bonaparte 17, Pít či nepít – Divadelní Dečín) a jednou až na vrchol nejvyšší do Hronova (A tak tě prosím, kníže).

Od roku 2005 máme domovskou scénu v Divadýlku NOVANTA na dlani.

Od roku 2000 pořádáme pravidelně letní plenérovou scénu Léto na dlani. Letos tento festiválek pod širým nebem oslaví 10 let.

Souborem celkem prošlo 47 divadelních nadšenců. V současnosti máme 23 členů.

Kontakt:

Petr Matoušek

Fortenská 578

294 21 Bělá pod Bezdězem

telefon: 326 702 706 –zam. nebo 739 017 581

e-mail: matousek@divadylko-nadlani.cz

<http://www.divadylko-nadlani.cz>

Divadlo SoLiTEater Praha

Sobota 20. března 2010

Tylovo divadlo

19.00 – 21.15 hodin

HOST PŘEHLÍDKY

Doug Wright

SVOU VLASTNÍ ŽENOU

(I AM MY OWN WIFE)

Monodrama

Překlad

Režie

Scéna

Zvuky

Světla

Kostým

Adam Novák

Divadlo SoLiTEater

Jana Hradecká

Jakub Vyplél

David Oupor

Hana Jarošová

Hraje

Libor Ulovec – Charlotte Von Mahlsdorf, hlavní postava příběhu | John Marks, americký novinář | Doug Wright, americký dramatik | Teta Luise, sestra Charlottiny matky | Důstojník SS, člen pěšího komanda | Velitel SS, člen pěšího komanda | Lothar Berfelde, dospívající Charlotte | Pan Berfelde, Charlottin otec | Vězeňský strážce ve vězení pro mladistvé | Minna Mahlich, barmanka v Mulack-Ritze | Ministr kultury Spolkové republiky Německo | Referent Stasi, východoněmecké tajné policie | Alfred Kirschner, Charlottin přítel | Mladý homosexuál | Americký voják a jeho kamarád | Východoněmecký celník, na hranici se Západním Berlínem | Tajný policista | Bachař | Ošetřovatelka | Hlasatel večerních zpráv | Markus Kaufmann, člen konzervativní strany | Ulrike Liptsch, studentka Humboldtovy univerzity | Josef Rü-

diger, východoněmecký disident | Ziggy Fluss, moderátor německé televizní talk-show | První neonacista | Druhý neonacista | Brigitte Klensch, berlínská novinářka | Karl Henning, mnichovský novinář | Francois Garnier, francouzský dopisovatel z Berlína | Shirley Blacker, americká dopisovatelka z Berlína | Daisuke Yamagishi, japonský dopisovatel z Berlína | Mark Finley, americký aktivista | Pradeep Gupta, indický dopisovatel z Berlína | Jeremy Northon, britský dopisovatel z Berlína | Charlottina matka | Dieter Jörgensen, psychiatr

Délka představení 135 minut

Hraje se s přestávkou

Premiéra 23. října 2008

SLOVO O AUTOROVÍ

Doug Wright je významný americký dramatik současnosti, filmový scénárista a libretista. Je držitelem ceny Obie za divadelní hru *Quills* (česky *Perem markýze de Sade*), též úspěšně zfilmovanou, a autorem dalších ceněných her „*Unwrap Your Candy*“, „*Watbanaland*“ nebo „*Grey Gardens*“.

SLOVO O HŘE

Divadelní hra pro jednoho herce je koláží ze života nejznámějšího berlínského transvestity *Charlotty von Mahlsdorf* (1928 – 2002), narozeného jako *Lothar Berfelde*, tak jak jej autor zpracoval podle svých rozhovorů s hlavní postavou, zpráv v tisku, televizních show a dalších materiálů, a vypráví fascinující životní příběh muže, který v ženských šatech dokázal přežít represe nacistického i komunistického režimu. Drama bylo v roce 2004 oceněno Pulitzerovou cenou a její newyorské provedení v témže roce prestižní cenou *Tony*.

Představení *Divadla SoLiTEater* bylo oceněno jako nejlepší amatérská činoherní inscenace 2009 na celostátní přehlídce *Divadelní Děčín 2009* a nominováno do hlavního programu 79. ročníku festivalu *Jiráskův Hronov*.

SLOVO O HLAVNÍ POSTAVĚ

Charlotte von Mahlsdorf, je nejznámější východoberlínský transvestita, původním jménem *Lothar Berfelde*. Jako sběratel užitého umění z období tzv. *Gründerzeit* (1890 – 1900) založil známé *Gründerzeit Museum*. V roce 1992 byl oceněn Spolkovým křížem za zásluhy.

SLOVO O HLAVNÍM PŘEDSTAVITELI

Libor Ulovec, který v inscenaci ztvárňuje přes 30 postav, je civilním povoláním advokát, jako amatérský herec působí též v divadelním souboru *Pibimpap-Rizoto* (www.pibimpap.cz). Představení *Svou vlastní ženou* je jeho prvním pokusem vykročit ze škatulky výlučně komediálního žánrového herectví k dramatickým rolím.

„Příběh Charlotty von Mahlsdorf a města Berlína viděný očima amerického reportéra je v inscenaci nabídnut jako koncentrovaná metafora osudu Evropy XX. století. V podání Libora Ulovce je to silný a ve všech směrech inspirační zážitek.“

doc. Jakub Korčák, režisér DAMU

„Ulovec se příběhu zmocňuje s velkou odvahou, vervou i hereckou zkušeností a nachází zaslužený ohlas v publiku. I na hronovských představeních mu tleskala řada nadšených diváků ve stoje.“

Radmila Hrdinová, recenzentka – PRÁVO

„Viděli jsme mimořádný herecký výkon.“

Alena Exnarová,

členka poroty – DIVADELNÍ DĚČÍN 2009

SLOVO O SOUBORU

Divadlo SoLiTEater (*Jakub Vyplél, Jana Hradecká, Libor Ulovec*) vzniklo v roce 2008 uvnitř dlouholetého komediálního amatérského divadelního souboru *Pibimpap-Rizoto* [nesklonn.]. Se svým repertoárem se *Divadlo SoLiTEater* hodlá zaměřovat zejména na dramatická díla určená pro malý počet herců. Monodrama *Douga Wrighta „Svou vlastní ženou“* je jeho prvním inscenovaným představením. *Divadlo SoLiTEater* z výtěžků svých představení přispívá nadaci *Zdravotní klaun*, jejímž hlavním posláním je podporovat psychickou pohodu hospitalizovaných dětí a tím pomáhat k vylepšení jejich celkového zdravotního stavu. Více informací lze získat na stránkách souboru nebo emailovým dotazem na adrese info@soliteater.cz

Kontakt:

Divadlo SoLiTEater

Libor Ulovec

Pod Ateliéry 1071/5

152 00 Praha 5

telefon: 221 771 734, 724 101 296

e-mail: libor@ulovec.com nebo info@soliteater.cz

www.soliteater.cz

***Šťastnou cestu domů
a za rok na shledanou.***

Programovou brožuru vydalo
Kulturní centrum Rakovník.
Lito Lokša PrePress Rakovník. Tisk Tuček Tiskárna Rakovník.
Počet výtisků 200 ks. Březen 2010